

Bibl. publ. Civ. Treverens. ex dono D. Herne,
Trever. 1827.

Codex. Alarini sup lit moselle siqs eū abstulerit anathema sit

efficitur cōmutatio. ut confestim terrena
relinquere. atq; ad celū pperare contendat
& uelut molestissimis quib; dā uinculis s̄ seculi
scilicet & curis animā resoluentes. uolatu cele
ri ad p̄pā eā redire sinant. & ad cognita
recurrere; Sed hoc alijs fortasse raro accidat.
te aut o uenerabile caput. certū est in desi
nente hoc igne succendi. Testant̄ enī de his
diurna studia tua. noctes q; purgiles. lacri
marū fontes. & amor quicq; silentis. eius
desideriū non solū iugiter pmanet in animis
tuis. sed semp̄ incrementū. Quid ergo tibi am
plius addere poterit nr̄i sermonis oratio.

Nam & hoc ipsum qd eū ad summū iā uirtu
tū uertice ueneris. tunc ipsum cū his reputas
qui adhuc humi repunt. & nolante p̄fectib;
animā lapideam uocas. & frequenter tenens
dexterā meā & deoseulans cū lacrimis un
gere aīs & mollire durū & excecātū cor;
Quante religionis eē dicā quantum q̄ in te

Stadbibliothek
Trier

Trin Stadtbl.

Ms. 214/1201

fol. 2^r

impensa est mundo. sibi soli prestitum dicit
Quasi enim de se solo loquens. ita scribit. Quod
enim nunc uiuo in carne infide uiuo filij dei
qui tradidit semetipsum pro me. hec autem dice
bat non eo angustare uolens amplissima &
porbem terre diffusa christi munera. sed qua
si qui ut diximus pro omnibus se solum iudi
casset obnoxium, & se uera quid inter est
si & alius prestitum. cum quae tibi prestita sunt
ita integra sint et ita perfecta. quasi nulli
alio ex his aliquid fuerit prestitum. Ideo de
inquit et illa boni pastoris parabola. Non di
cit quia uenit multas oues requirere sed
una. Una namque est. quia sic omnibus qua
si uni diuina beneficia conferuntur
Hec ergo sunt quibus adfligebatur dauid
& lugebat; Et enim qui pecunia mutua
sumunt. si non habeant unde restitu
ant. sed multo fenore obprimantur
neque cibum capere. neque quietem possunt

Trier Stadtkl. 214/1201

f. 45^v

2015

impensa est mundo. sibi soli prestitū dicit.
Quasi enī de se solo loquens. ita scribit. Quod
enī nunc uiuo in carne infide uiuo filij dī
qui tradidit semet ipsū p me. Hec aut dice
bat non coangustare uolens amplissima &
porbē terre diffusa xpi munera. sed qua
si qui ut diximus pro omībus se solū iudi
cāret obnoxium, & re uera quid inter est
si & alius prestitū. cū quę tibi prestita sunt
ita integra sint et ita perfecta. quasi nulli
aliū ex his aliquid fuerit prestitū. Ideo de
niq; et illa boni pastoris parabola. Non di
cit quia uenit multas oues requirere sed
una. Una na que est. quia sic omībus qua
si uni diuina beneficia conferuntur.
Hec ergo sunt quibus adfligebatur dauid
& lugebat; Et enī qui pecunia mutua
sumunt. sinon habeant unde restitu
ant. sed multo fenore obprimantur
neq; cibū capere. neq; quietem possunt.

Tim Stadler.

M. 214/1201

fr. 45v

apti aut turpe ē & iam dicere. Ne hunc ego
 salutē desperare debere. & iam si ad ultimam
 huiusmodi malis obsessus pueniat senectutem.
 Sed que sit ratio die tibi uis auscultat. Si ira di
 passibilis esset & affectus. recte diuinemus non
 posse tā restinguere flammā. quae tot ac tantis
 peccatorum succensa sit malis. Cum uero in
 passibilem ēē naturam diuinā diffinitio uer
 itatis ostendat. intellegere debemus quia etiā
 si punit dñs. etiamsi poenas inferat. non hoc cū
 ira passibili. sed cū ineffabili clementia facit.
 medentis non perimentis affectu. & ideo ual
 de libenter recipit penitentiam. Penitentis enī
 medicamentū si preueniens corect aramā.
 non facit eam ad uindictam iracundię pue
 nire p̄bis quę cōmisit in dñm. Non enim
 ut diximus ppter semetipsū uindicat dñs
 in peccatore in quasi ulciscens iniuriam suā.
 nihil enim tale recipit in se natura diuina.
 sed ad utilitatem nostram facit omnia &

Thier Stadtkarte.

Nr. 214 / 1201

fol. 57^r